

3. Бондарчук О.І. Сім'я як осередок соціалізації дитини // Проблеми соціальної захищеності дітей в ринкових умовах. – К.: АЛД, 1998. – 95 с.
4. Ващенко Г. Виховання пошани до батьків і старших // Вибрані педагогічні твори. – Дрогобич: Видавнича фірма “Відродження”. 1997. – С. 128-141.
5. Ващенко Г. За здорову і свідому українську родину // Твори. Том 4. Праці з педагогіки і психології. – К.: “Школяр” – “Фада” ЛТД. 2000. – С. 314-325.
6. Історія української педагогіки / За ред. М.Стельмаховича. – К: Інститут змісту і методів навчання. 1998. – 356с.
7. Концепція Загальнодержавної цільової соціальної програми ”Здорова нація” на 2009-2013роки, схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 травня 2008р. №73 Ір.//<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
8. Макаренко А.С. Книга для родителів.-М.: Педагогика,1988. – 156 с.
9. Стельмахович М. Українська родинна педагогіка: Навч.-метод. посіб. – К., 1996. – 180с.
10. Сухомлинський В. Моральні цінності сім’ї // Вибрані твори: В п’яти томах. – К.: Рад.школа,1977. – Т.5. – С. 343-347.

В.Г. САЙ

РОЗРОБКА НОВИХ МЕТОДІВ ТЕРАПІЇ У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ЗАПАЛЬНИХ ХВОРОБ ПАРОДОНТА

В роботі розглянуто ефективність застосування препарату ізатизон у комплексному лікуванні запальних хвороб пародонта. Велика активність терапевтичної дії препарату і місцеве застосування його у комплексному лікуванні запалень.

Ключові слова: препарат ізатизон, його дія, застосування.

В работе рассмотрена эффективность применения препарата изатизон в комплексном лечении воспалительных заболеваний пародонта. Высокая активность терапевтического действия препарата и местное применение его в комплексном лечении воспалений.

Ключевые слова: препарат изатизон, его действие, применение

In this work efficiency of usage of preparation izatizon in complex treatment of inflammatory diseases of periodontium was analyzed. Great activeness of therapeutic effect of preparation and local usage of it in curing of inflammations.

Key words: preparation, izatizon antimicrobial action, usage.

У комплексному лікуванні запальних хвороб пародонта важливе місце займає застосування патогенетичних засобів, що пригнічують мікрофлору в тканинах пародонта. З цією метою застосовують препарати, які впливають на основні види мікроорганізмів, що паразитують у пародонтальних кишнях. Враховуючи різноманітність мікрофлори пародонтальних кишень за видами та властивостями (коки, палички, грибки, найпростіші як аеробні, так і анаеробні), для їх пригнічення застосовуються різні групи антибактеріальних засобів та їх поєднання. Це антибіотики, сульфаніламідні, протигрибкові препарати, нітрофурани, препарати протипротозойної флори та інші. Вивчення можливостей використання нових лікарських антибактеріальних препаратів, підсилення або продовження дії досить ефективних засобів, що вже використовуються, є актуальним науковим завданням стоматології.

З цією метою нашу увагу привернуло застосування розчину ізатизону. Лікарська форма ізатизон, до складу якої входять такі середники як етоній, додезоній, тіоній, а також димексид і поліетиленгліколь, володіє бактеріостатичною і бактерицидною діями по відношенню до стафілококів і стрептококів, інактивує стафілококовий токсин. Володіє поверхнево активними властивостями, фунгіцидною, протизапальною і противірусною діями, а також проявляє антитоксичну дію.

Нова лікарська форма володіє пролонгуючою дією, що дозволяє забезпечити довготривалу і рівномірну дію на запальний процес, захищає від поширення інфекції і нейтралізує його джерело. Препарат не впливає на кровотворення, не володіє кумулятивними властивостями. Потрапляючи в уражені місця, легко проникає через біологічні бар'єри, блокує репродукцію вірусів, пригніблює розмноження патогенних мікроорганізмів. При цьому сприяє підвищенню резистентності тканин за рахунок стимулювання клітинного і гуморального імунітету, підсилює синтез імуноглобулінів, сприяє фагоцитарній активності мононуклеарів, підвищенню рівня лізоцима.

Велика активність терапевтичної дії ізатізону, широкий спектр впливу на патогенну мікрофлору, ефективність і швидкість проявлення лікувальної дії послужили основою для місцевого застосування цього препарату в комплексному лікуванні запальних хвороб пародонта.

Нами проведені дослідження, скеровані на підвищення ефективності лікування хворих гінгівітом і пародонтитом шляхом включення в комплексну терапію препарату ізатізон, який не накопичує рідину в тканинах, оберігає їх від висихання і посилює оксигенацію. Ізатізон має високу транскутанну і трансмукоїдну провідність. Розчин добре поєднується з багатьма фармакологічними середниками, полегшує їх транспортування до патологічного джерела, підвищує їх антиоксидантну дію.

Ізатізон відноситься до групи біологічно активних речовин з незначною токсичністю і високою специфічною активністю. Препарат не викликає змін у складі периферичної крові і лейкоцитарної формули.

Накопичення токсинів у пародонті скеровує лікарів до призначення протизапальних і антигістамінних середників, стероїдних і не стероїдних препаратів, гормонів, ферментів і вітамінів. Тривалі і повторні курси лікування можуть призвести до перевантаження детоксикаційних систем організму і розвитку побічних ефектів, порушують процеси саморегуляції. При хронічному запаленні вплив великих доз середників спричиняє пониження адаптаційних можливостей організму людини, внаслідок чого виникають незворотні дегенеративні процеси.

Клінічні та лабораторні дослідження, проведені у 25 хворих генералізованим пародонтитом віком від 20 до 60 років, у комплексному лікуванні яких використовували препарат ізатізон.

Медикаментна обробка порожнини рота проводилась з використанням 0,06% розчину хлоргексидину біглюконату і завершення сеансу лікування аплікацією розчином ізатізона. Оцінка ефективності застосування ізатізона проводилась за суб'єктивними відчуттями пацієнтів і об'єктивному дослідженні стану тканин пародонта.

Всі пацієнти після другого відвідування відзначили хороший ефект від застосування ізатізона, симптоми запалення при гінгівіті і пародонтиті достовірно зменшились. Стан ясен відповідав нормі, нормалізувався колір, зникла кровоточивість. При пародонтиті стан тканин також покращився, зменшувався набряк, кровоточивість, гноєвиділення.

Отримані дані дозволяють рекомендувати ізатізон в якості ефективного препарату для місцевої консервативної терапії.

Висновки: застосування ізатізону при лікуванні хвороб пародонту буде дуже ефективним. Препарат активізує загоєння і підтримує природні захисні механізми самого органу і організму в цілому.

Велика активність терапевтичної дії ізатізону, широкий спектр впливу на патогенну мікрофлору, ефективність і швидкість лікувальної дії послужили основою для місцевого застосування цього препарату в комплексному лікуванні запалень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мороз К.А., Сай В.Г. Температурна оцінка лікування ізатізоном хронічного періодонтиту в стадії загострення // Мат. УІІ Конгресу СФУЛТ. – Львів-Трускавець, 2000. – С.355
2. Потопальський А.И., Лозюк Л.В. Противовирусный, противоопухолевый препарат изатизон. – Киев, «Наукова думка», 1995, 104с.

3. Бессарабов Б.Ф., Лозюк Л.В., Миролюбова А.Н. и др. Перспективы целенаправленного синтеза биологически активных веществ. Тез. докл. Всесоюз. научн. конф., Львов 21-22 мая 1987.-С.122-123.

4. Лозюк Л.В., Миролюбова А.Н., //УІ съезд Укр. Микробиол. О-ва.-Киев:»Наукова думка», 1984.-С.206-207.

І. Р. СВИСТЕЛЬНИК ТИПОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ У 20-30-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ

(повідомлення перше)

У статті проаналізовано репертуар медичної літератури для галузі фізичної культури і спорту у 20-30-х роках ХХ століття. Представлено відомих науковців – авторів книг, брошур, науково-методичної літератури, яка була надрукована у різних видавництвах і активно сприяла розвитку інформаційного забезпечення у ВНЗ фізкультурного профілю.

Ключові слова: медична література, інформаційне забезпечення, видавництва.

В статье проанализирован репертуар медицинской литературы периода 20-30-х годов ХХ века. Представлены книги, брошюры, научно-методическая литература авторства известных ученых, изданная в разных издательствах, которая способствовала развитию информационного обеспечения вузов физкультурного профиля.

Ключевые слова: медицинская литература, информационное обеспечение, издательства.

The repertoire of medical literature of period in 20-30 of ХХth century age is analysed in the article. Books, brochures, scientifically-methodical literature of authorship of the known scientists, published in different publishing houses, are presented, which was instrumental in development of the informative providing of institutes of higher of athletic type.

Keywords: medical literature, informative providing, publishing houses.

Актуальність. Медицина як галузь знань становить собою комплекс із понад 200 спеціальних наук, кожна з яких має свій предмет та свої методи досліджень. Значний сегмент цього комплексу має тісні зв'язки із галуззю фізичної культури і спорту. Інформаційне забезпечення цього сегмента до сьогодні не було предметом спеціального дослідження, зокрема не з'ясовано типологічні характеристики медичної літератури 20-30-х рр. ХХ ст., використовуваної у фізичній культурі і спорті. Таке дослідження допоможе повніше вивчити міжгалузеві зв'язки фізичної культури і спорту, починаючи з перших етапів їх наукового оформлення.

Мета дослідження полягає в історико-теоретичному дослідженні репертуару медичної літератури для галузі фізичної культури і спорту 20-30-х років ХХ століття.

Матеріали дослідження. Медична література, як і медична галузь, має давню історію. Вона пов'язана з формуванням медичної науки та практики охорони здоров'я. Тематико-типологічні особливості медичної літератури змінювалися відповідно до рівня соціально-економічного розвитку суспільства, технічних досягнень, загального рівня культури: від початків зцілення людей і започаткування гігієнічних знань до появи спочатку рукописної, а потім друкованої медичної книги. З давніх часів відомими є рукописні лікувальники, травники, які впродовж кількох десятиліть були практично єдиним різновидом медичної книги. Їх зміст складався з переліку різних хвороб, засобів їх подолання і лікування, списків цілющих лікарських рослин [1]. Тематика виданої впродовж віків медичної літератури дуже розмаїта: від лікарської справи до гігієни, фармакології, повивального мистецтва та жіночих хвороб. Лише поодинокі видання були присвячені діагностиці, терапії, хірургії, внутрішнім і дитячим хворобам. За типологічними ознаками переважна більшість медичних книг були науково-популярними, оскільки популяризували